

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvemši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gl., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštuina iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gl. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gold. — Za oznanila se plačuje od četrstopenjske petit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat, in 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši „gledališka stolba“. — Opravištvu, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari, je v „Narodnej tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Meščanje!

Volitve za dopolnenje mestnega odbora ljubljanskega so razpisane na

25., 26. in 27. dan tega meseca.

Da, čestiti meščanje, veste, katere možé naj soglasno volite, da bode v vseh treh oddelkih zmaga naša in na čast in blagor glavnemu našemu mestu, nasvetujemo Vam domoljube, ki so Vašega zaupanja popolnem vredni, — možé, ki bodo varovali in branili interese našega mesta in njega prebivalcev, — ki bodo varčno gospodarili z njegovim imetjem in ki ljubijo narod naš in čislajo svetinje njegove.

Mestni zastop ljubljanski je sedaj v svojej večini nam nasproten; dobri predlogi naših narodnih odbornikov propadajo večkrat samo zato, ker prihajajo od zastopnikov naših. Da Vam to le v enem, pa velikanskem zgledu kažemo, omenimo le veliko borbo, katero so naši zastopniki preteklo leto imeli s tako imenovano liberalno, nam nasprotno stranko, ko je v mestnem odboru šlo za nakup kolizeja kot mestne vojašnice, po katerem bi se bilo mesto zakopalo v grozno denarno škodo, in katero odbiti je našim odbornikom še le potem obveljalo, ko je javno mnenje mesta našega in pa višjega vojaškega oblastva samega podprlo mnenje odbornikov naših in podrlo namere liberalne stranke, katera slepa nij hotela sama videti mestne koristi.

Konstitucijskemu društvu, katerega člani so si zadnji čas prideli ime „deutsch-krainger“, je pri volitvah zadnjih let obveljalo, da je pod pokroviteljstvom vladnim iz mestnega zbora spodrinilo prejšnjo večletno narodno večino in svoje privržence posadilo na to mesto, katero jim nikakor ne gre, ako se le to pomisli, da je narobe svet, če — kljub veliki večini naroda slovenskega v Ljubljani — v zboru mestnem se svojimi uzori gospodari neznatna manjšina „deutsch-krainger“. Da je to naše trdenje čista resnica, priča nam uradno naznanilo ljubljanskega magistrata, po katerem je koncem leta 1880 v Ljubljani bivalo 18.313 Slovencev, Nemcev pa (z všteti menda nemčurji) le 5422.

To, da je zadnja leta nasprotna nam stranka posedla sedeže v mestnej zbornici ljubljanskej, bilo je mogoče le po tej poti, da so kandidatje, ki jih je priporočalo konstitucijsko društvo, veljali za vladne kandidate, in je birokracija pod tem naslovom svoje ljudi komandirala na volišče.

Tem zmotam bivšega časa je, hvala Bogu, odklenkalo, — naši nasprotniki nijso več pooblaščenci vladni! Zato, meščanje, tudi ne verujte nasprotnikom našim navadnih njihovih lažij, da je zatiranje nemščine narodnej stranki cilj in konec, — vsaj je vendar ona radostno pozdravila načelo ministra Taaffeja, ki želi in hoče sporazumljenje narodov ter mir in spravo mej njimi, in zato mu ona še dandenes zaupanje kaže, mej tem, ko se nasprotna nam stranka trdovratno obrača od blagih namenov njegovih, čemur živa priča je glasoviti govor načelnika konstitucijskega društva v zboru dne 18. februarja t. l., v katerem je sedanjej vladi napovedal odločen boj in vstrajno nasprotstvo. Ker se po tem takem volilci v cesarskih in drugih javnih službah nemajo več bati nekdanjega birokratičnega terorizma, zato se nadejati smemo, da se značajni in mirno spravo narodov želeči možaki letos ne bodo umaknili volišču.

Volilci 3. razreda so si ta oddelek zadnja leta popolnem prisvojili, zato se za trdno nadejamo, da bodo tudi letos soglasno volili onih 5 kandidatov, za katere so zastavili uže v volilnem shodu svojo besedo.

Zmaga naša pa je popolna samo tedaj, kadar se svojimi kandidati prodremo tudi v 2. in 1. razredu. Da pa zmagamo letos v vseh treh razredih, treba, da vsak meščan, ki vé ceniti veliko važnost volitev, pride gotovo na volišče in možato spolni svojo meščansko dolžnost.

Meščanje! stopite tedaj pogumno na volišče in ne dajte se nikakor begati po nasprotnikih, ampak volite vsi soglasno obče spoštovane možé, ki so Vašega zaupanja popolnem vredni in Vam jih nasvetuje podpisani odbor.

Ti toplo Vam priporočani možje so:

Za III. razred, ki voli v ponedeljek 25. aprila:

Dr. Karel Bleiweis, primarij bôlnice.

Vaso Petričič, trgovec in hišni posestnik.

Peterca France, hišni posestnik in trgovec.

Goršič France, hišni posestnik.

Stupica Ignacij, prodajalec moke.

Za II. razred, ki voli vtorek 26. aprila:

Potočnik France, stavbeni svetovalec v pokoji.

Grasselli Peter, deželni odbornik in hišni posestnik.

Bajer Alojzij, c. kr. računski revident in hišni posestnik.

Klemenčič Ferdinand, ingénieur.

Za I. razred, ki voli v sredo 27. aprila:

Fortuna France, trgovec in hišni posestnik.

Dr. Alfons Mošè, odvetnik.

Národní centralni volilni odbor.

Pred ljubljanskimi volitvami.

III.

Iz vsega dejanja in nehanja naših nemškutarskih mestnih očetov vidi se jasno,

da prva namera in glavna naloga jim je uga-slovenske učne knjige ter uvedli nemško-njati visoko, vladi nasprotno in Slovence-slovenske; ko so se upirali na vso moč, sramotilno politiko. To so sijajno dokazali da bi se po mestnih šolah ne razobesil ru de če-najprej, ko so protestovali zoper dr. Vošnjakove modro-beli deželni grb in posebno sijajno resolucije; ko so iz mestnih ljudskih šol vrgli dokazali so to, ko so zavrgli nasvet mestnega

odbornika Petričiča, da naj se izreče Taaffejevemu ministerstvu zaupnica.

Laž in licemerstvo je tedaj, če poudarjajo, da se vselej in povsod brigajo samo za „communale Angelegenheiten.“

Samo, kadar je treba na limanice loviti nezavedne in neodločne volilce, takrat usta strašno široko odpirajo „et urbi et orbi“ razglašajo, kaj vse so koristnega storili za občino ljubljansko.

Najprej kažejo na ljubljansko posojilo. A to posojilo tako opisujejo, kakor da bi bil našim nemškutarsko-renegatskim vskokom in mestnim očetom na ljubo ta poldrugi milijon goldinarjev kakšen ljubeznjiv Rotšild kar zastoj daroval ljubljanskej občini in kaj radi molče o tem, da je ta poldrugi milijon na posodo vzet, da mesto zanj garantuje z vsem svojim premoženjem in da če bi mesto tega dolga ne moglo plačati, da ga bomo mi meščanje z našimi novci morali poravnati. Kaj radi molče o tem, da za to posojilo so morali nemškutarski mestni očetje zastaviti vse, kar ima imovine mestna občina ljubljanska, da je zastavljen grad Tivoli in ves „Zavitarški hrib“ in da sam slavni rotovž sredi velikega trga s svojim stolpom, z nemškimi barvami nacifranim in našemljenim, lahko pride — na boben!

To posojilo je res velika dobrota ljubljanskemu mestu, a samo tedaj, če se s tem denarjem štedi in varčno gospodari in če se z njim zidajo taki zavodi, ki so Ljubljani potrebni ter poleg tega občini nesó tudi dobre obresti.

A kaj so naredili naši mestni očetje, premodri nemškutarski gospodje s staroslavnega rotovža ljubljanskega?

Komaj jim je to posojilo privedlo par stotisoč goldinarjev v izpraznjene mestne blagajnice, uže so vzdignili pete svojega rojstva ter v skok tekli k Withalmu, da bi za te novce kupili slavno razvalino in podrtijo, iz cestnega blata in iz nežgane opeke zidani kolizej!

Tisti nesrečni kolizej, v katerem se je izgubila sama mestna komisija, ko ga je ogledovala, ki stoji v velikej jami, kjer nij možna nobena kanalizacija, kjer nij nobene tekoče vode blizu, kjer so vodnjaki zasmeradeni in do katerega ne more nobeden čist zrak! In to podrtijo so hoteli izpremeniti v normalno, Ljubljani tako potrebno kasarno!

Po pravici je ta premodra namera našega nemškutarskega mestnega zbora razburila vse duhove. Narodnjaki in nemškutarji, vse javno mnenje vzdignilo se je zoper tako razsipanje mestnih novcev. A ko so naši Kalteneggerji, naši Lazniki in Čubri vendar še zagovarjali nakup kolizejske kosarne, oglasil se je celó nemškutarski c. kr. zdravstveni svet ter je protestiral zoper tako grozovito neumnost naših nemškutarjev.

Z nakupom tedaj nij bilo nič. Toda naši Zupani in Šraji so modri možje! Izmisliti si je bilo treba drugo zvijačo in kmalu so jo imeli spet na dnevnem redu.

Rekli so: denarja imamo dovelj, zatorej posodimo Withalmu 60.000 gld. pod tem uvetom, da sam na svoje stroške prenaredi kolizej v normalno kasarno.

Dobro! Toda tega pa nijso pomislili ti modri Tebanci, kje bode mestna občina iskala teh posojenih 60.000 gld., če se kolizeju kakšna nesreča pripeti kajti, ko bi se primerilo, da bi kolizej prišel na boben (kar gosp. Withalmu ne želimo nikoli, temveč radi bi ga

videli, da bi se še mnogo mnogo let zdrav in srečen veselil tega svojega posestva!) — Kdo, vprašamo, bode hotel svoje novce vtikati v tako posestvo? In ljubljanska občina bila bi v nevarnosti, v velikej nevarnosti, izgubiti svoj posojeni kapital.

A iz te nevarnosti Ljubljane nij otela modrost naših renegatskih mestnih očetov, nego c. kr. generalna komanda v Gradci, ki je odločno izrekla se, da kolizeja nikoli ne more izpremeniti in prezidati se v normalno kosarno. In tako so naši modri mestni očetje nemškutarski sramotno morali pobrati svoja kopita ter iti sést na slavni rotovž, kjer jih je vendar po dolgem ukrepanji srečala pamet, da so sklenili zidati novo kosarno.

Vendar je vsa ta epizoda kolizejska jasen dokaz, da je gol humbug, če nemškutarji spet sedaj o volitvah trobijo po mestu, da samo oni so dobri gospodarji in da samo oni znajo skrbeti za materialno in duševno blagost in srečo naše Ljubljane.

Gospod Viljem Ogrinec,

c. kr. okrajni sodnik v Metliki, izdal je zadnje dni tale odlok:

Z.: 3401 Hierüber wird auf Grund der Extabulationsquittung dto. 28. Dezember 1880, die Einverleibung der Löschung des für Jerni Černe von Laibach auf den Realitäten des Niko Predovič von Jugorje sub. Ein. Nr. 13, 16, und 32 ad Steuergemeinde Dule und Einlage Nr. 29 und 32 ad Steuergemeinde Sodverh haftenden executiven Pfandrechtes aus dem gerichtlichen Vergleiche von 14. Mai 1880, Z.: 10528 im Betrage per 200 fl. s. A. bewilliget und grundbüchlich veranlasst.

Die weiter angesuchte Einverleibung des Pfandrechtes auf Grund des in slovenischer Sprache verfassten Schuldscheines dto. 18. März 1881 auf die Realitäten des Niko Predovič sub. Einlage Nr. 13, 16 und 32 ad Steuergemeinde Dule und Einlage Nr. 24 der Steuergemeinde Sodverh für die Forderung des Josef Jesih von Stefansdorf per 500 fl. s. A. wird hingegen nicht bewilliget, weil die slovenische Sprache nicht die gerichtliche Sprache ist, weil nach § 9 der Vollzugsvorschrift zum allgemeinen Grundbuchsgesetze das Gericht bei der Wahl der nach § 8 und 9 des allgemeinen Grundbuchsgesetzes bezeichneten Ausdrücke von den gesetzlichen Bezeichnungen der einzutragenden Rechte in keiner Weise abzugehen hat, die in der slovenischen Sprache gebrauchten Ausdrücke aber nicht die authentisch gesetzlichen sind, und eine vollen Glauben verdienende Uebersetzung nicht beigebracht wurde, § 89 G. B. Gesetzes.

Es wird sonach zur Wahrung der Rangordnung bis zum Einlangen der Uebersetzung bei den obigen Einlagen die bücherliche Anmerkung angeordnet, und zur Vorlage der Uebersetzung eine Frist von 14 Tagen a. d. r. bestimmt. Hievon werden Gesuchsteller unter Anschluss der Quittung, Josef Jesih unter Anschluss des Schuldscheines in Original und Abschrift und unter Anschluss der Einverleibungsgebühr per 3 fl. 38 kr. in Stempelmarken, Jerni Černe über einfache Rubrik verständiget. K. k. Bezirksgericht Mödling am 23. März 1881.

Ogrinec, ali morda Ogrinz m. p.

Omeni naj se še, da se je dotična prošnja vložila v nemškem jeziku, in da tudi to nij dobilo milosti pred gospodom sodnikom Ogrincem. To je tisti gospod sodnik, ki je nekdaj slovenske astronomične knjige pisal, a

ki sedaj niti besedice slovenske umeti noče! — Mi denes o tej stvari nočemo govoriti dalje, samo toliko naj izrečemo, da je to nevarna „praksa“, ki se je s tem odlokom vpe-ljala pri metliškej sodnji. Poprej se je z nožem poseglo po slovenskih vlogah, a tu nam hočejo ugonobiti, kar vsa slovenska pisma. Če se bode po tej poti dalje korakalo, potem bode slovenskemu kmetu kmalo prepovedano v slovenskem jeziku pred sodnijami pričevati, prisegati in govoriti! Toliko za denes! —

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 19. aprila.

Cesarjevič **Rudolf** je s svojega potovanja prišel včeraj v jutro v Dalmacijo v Boko Kotorsko in od tam odšel v Dubrovnik. Navdušeno je bil pozdravljen.

Velika noč ustavovercem niti za en trenutek nij vlila miru v srca. Boj pridigujejo v svojih časopisih, skrajni boj, zato, ker se je pričela pravica goditi tudi avstrijskim Slovanom. Njih gaslo je še zmirom: Hammer oder Amboss! Tedaj Nemci s svojim sosedom Slovanom nehčejo v miru živeti — zato dobro, da niso več „hammer“.

Glasoviti predsednik dunajskega „schulvereina“ **Weitlof**, ustavoverec, je on teden v neke skupščini dejal, da so v Avstriji take razmere kakor na Turškem in da bodo morale druge evropske vlasti pri nas stvari urediti.

Kakor smo uže s telegramom v zadnjem listu javili, izpolnila se je Čehom prva želja: oni dobodo svoje **češko vseučilišče** in sicer tako, da se bode zdanje nemško razdelilo. To se je zgodilo vsled cesarjevega sklepa od 11. t. m. S prvim oktobrom se bosta odprli filozofična in juridična fakultet, oktobra 1882 pa tudi medicinična in teologična. „Politik“, govoreč o tej naredbi, pravi, da Češka nij imela tako veselega dne, odkar je kralj Karel pred 500 leti praško univerzitet osnoval in da bode češki narod čestil ime našega cesarja kot rešitelja in osvoboditelja iz duševnih okov. Ustavoverni listi pa se ve da besne na Taaffeja, očitajoč mu, da je prelomil ustavo.

Češki „Pokrok“ je z imeni imenoval one trgovce v **Pragi**, ki imajo nad svojimi prodajalnicami nemške nadpise, da bi se ti ne podpirali in se na tak način prisilili odvreči nemško propagando in sovraštvo do naroda, kateri jih redi. Tako storiti bomo primorani tudi mi naposled.

Vnanje države.

Razsodba nad carjemorci v **Peterburgu** se je mirno izvršila. Vsi obsojenci so bili črno oblečeni in na videz hladnokrvni. Rusakov je bil zadnji obešen, pri Mihajlovu se je vrv baje dvakrat utrgala.

Peterburgsko vseučiliščno sodišče je 18 vseučiliščnikov relegiralo, 71 kaznovalo jih z zaporom, 100 jih je dobilo ukor zato, ker so prelomili vseučiliščne postave.

Evropske vlasti so **Grškej** določile naslednjo mejo: Meja se pričinja pri Karalik-Derventu, gre do Platamone, zavija se potem zapadno ter gre skozi Nezekos in Analipsis do vrh gore Godoman, gre na jug ob Olimpu in zapadno zopet skozi Dervent-Melono, do vrh gore Kiritri. Od tu gre južno do desnega brega Evropa in do vasi Torkco. Meja se zavije severno-zapadno do Kračeva in potem južno do Arta-reke in zatem ob tej reki do zaliva.

Na **Italijanskem** še zdaj nij rešena ministerska kriza.

Švedsko ministerstvo je v zbornici predlagalo, da se kraljeviču nasledniku letni dohodki zveksajo za 108.000 kron. Prva zbornica je ta predlog odobrila brez ugovora, v drugej zbornici pa so zoper glasovali levičarji in poslanec Lied je dejal, da imajo starši dolžnost skrbeti za svoje otroke in to bi lahko storil švedski kralj, ker ima veliko premoženje.

Domače stvari.

— (Kandidatje ljubljanskih nemškutarjev.) Kakor iz jednega dopisa iz

Ljubljane v dunajsko „N. Fr. Presse“ od nedelje vidimo, mislijo naši nemškutarji letos celó v tretjem razredu spet zmagati in sicer zavoljo tega, ker so (pravijo) tako „srečno“ zbrali kandidate, katerim baje para nij. Ti kandidati so za III. razred Otomar Bamberg, Karel Lukman, Edvard Mahr, Franc Detter in Vincenc Hansel. No, poslednja dva sta pač čisto navadna moža. Torej na prve tri menda leti nemškutarjev ponos. Pa tudi tu res ne vemo, zakaj? Gosp. Ottomar Bamberg je podpisani urednik in izdatelj „Laibacher Ztg.“, katera zdaj dan na dan hvalevredno šiba in zavrača ono „ustavoverno“ stranko, ki vladi vedno le polena pod noge meče. Da se Bamberg kljub tej svojej lastnosti in javnej žurnalističnej delavnosti, zdaj od one iste ustavovorne vladi opozicijske stranke kandidirati daje, katero pobija v listu, ki njegovo ime nosi, to nij niti značajno niti moško. Nijso mogli boljšega kandidata dobiti kot tacega z dvema obrazoma? Dalje stoji tu kot izgled izvrstne kandidature Karel Lukman, vodja famozne kranjske industrijske družbe, ki je gorenjske kmete odrla. Nu, ta g. Lukman je pa le dokaz kako močno je nemškutarjem potreba in sila za kandidate — Noht an Mann — kajti uže sedi jeden Lukman v zboru, brat novega kandidata in kompanjon mu Josip Lukman v mestnem zboru. Dva brata Gariboldija, dva brata Lukmana, le bratje kmalu bi bila le žlahta vkup! In naposled Edvard Mahr? — Prav posebno pa so nemškutarji baje ponosni na svojega novega kandidata v II. razredu, grofa Chorinskega, ker menijo, da bode kot uradnik pri deželnej vladi uradnike volilce za njih polovil. G. grof se pa niti v javnosti niti sicer dozda prav nikjer nij izkazal niti s talentom, niti z uplivom, niti z delavnostjo. Osobno je torej njegova kandidatura malo važna. Da pa on oficijalno kot uradnik ne kandidira, da vlada ne stoji za njim, ampak da je on čisto na svojo pest vstopil v stranko vladne opozicije, in zakaj je ravno zdaj tjakaj vstopil, o tem bomo še govorili.

— („Sokolski večer“.) Na velikonočni ponedeljek je naš vrli „Sokol“ priredil zopet jedno svojih večjih javnih zabav v čitalnici. Večji del programa tega večera je izvrševala izvrstna tukajšnja vojaška godba, ki je žela obilo pohvale v pravej razmeri stoječe z izvrševanjem vseh točk. Jedno točko, če se ne motimo bila je „češka potnica“, morala je godba celó večkrat ponavljati. Znani in priljubljeni naš komikar g. Peregrin Kajzel je predstavljal komični prizor „Berič“ in vzbudil mej občinstvom mnogo smeha. Čitalniški pevski zbor je s hvalevredno požrtvovalnostjo in priznanim vspehom sodeloval pri „Sokolskem večeru“. V obče so se gostje dobro zabavali in to je ravno namen takih večerov. Želja se je pa tudi na mnogih krajih izrekla, naj bi se domači „Sokolski“ jour fixi preustrojili v javne. Ali bi to ne šlo? H—a.

— (Velikonočne praznike) smo letos imeli vsaj kar se vremena tiče jako lepe, kar je bilo ugodno tudi procesijam veliko soboto.

— (Občinska volitev.) V Križi v kamniškem okraju je izvoljen za župana gospodar France Jenčič iz Križa, za svetovalca pa sta izvoljena gospodarja Miha Jereb in Jože Mejlač.

— (Zahvala.) Za prejete gozdne sadike iz državne drevesnice, katere je gospod V. Goll, c. k. deželni gozdni nadzornik v Ljubljani, jim nakloniti blagovolil in za njegov trud

pri odpošiljavi — izrekajo njemu najtoplejo zahvalo

Obdarovani posestniki iz Cérknice in okolice.

— (Ljudsko štenje v Kranjskem okraju.) Smlednik (Dornice, Dragočanj, Smlednik, Hraše, Moše, Žrjavka, Zapoge, Trboje, Torovo, Sv. Valpurga) ima 1751 duš, menj 103 kakor l. 1869. Občina Šentjur (Adergaz, Šentjur, Hotemaže, Luže, Velesovo, Mile, Srednja vas, Možanca, Praprotna polica, Viševk, Trata, Tupalče, Visoko) ima 3101 dušo, menj 92 od l. 1869. Občina Predvor (Babji vrt, Bašelj, Goriče, Predvor, Hraše, Kamnik, Kokra, Mače, Letenice, Malijevo brdo, Srednja Bela, Nova vas, Hrib, Zgorenje Tenetiše, Spodnje Tenetiše, Očadovlje, Pangeršica, Potočje, Povlje, Breg, Zalog, Zavodo, Žablje, Srednja vas, Trstenik) ima 2739 duš, menj 163 od l. 1869. Občina Hrastje (Hrastje, Prebačevo, Čirčiče) ima 492 duš, več 35 od l. 1869. Občina Sv. Jošt (Sv. Jošt, Zgorenja in spodnja Besnica) ima 784 duš, menj 70 od l. 1869. Občina Mavčiče (Breg, Drulovka, Jama, Mavčiče, Orehek, Podreče, Praše) ima 1320 duš, menj 14 od l. 1869. Občina Naklo (Bistrica, Britof pri Tabru, Veliko in Malo Naklo, Srednja vas, Okroglo, Pivka, Polica, Žeje, Strzevo, Strohini, Podtabor, Spodnje Podbrezje, Cegelnica) ima 1811 duš, menj 204 od l. 1869. Občina Predaselj (Bobovk, Britof, Gorenje Huje, Ilovka, Klanec, Kokrica, Mlaka, Orehovje, Predaselj, Primskovo, Rupa, Srakovlje, Suha, Tatinec) ima 2353 duš, menj 155 od l. 1869. Občina Stražiše (Gorenja Sava, Šmarjetna gora, Srednje, Zgorenje in Spodnje Bitnje, Stražiše) ima 2165 duš, menj 118 od l. 1869. Občina Voglje (Voklo, Voglje) ima 678 duš, menj 13 od l. 1869. Občina Cerklje (Šent Ambrož, Apne in Ravne, Pešata, Dvorje, Grad, Češenjek, Šent Lenart, Šmartno, Pšenična Polica, Zgorenji in Spodnji Bernik, Pženik, Sidraš, Stiška vas, Štefanja gora, Šenturška gora, Uševica, Vašče, Vrhovje, Cerklje) ima 3269 duš, menj 180 od l. 1869. Po cellem okraju Kranjskem se je prebivalstvo zmanjšalo od l. 1869 za 1196 duš.

— (Jarnej Štamcar,) bivši učitelj v Črnem Vrhu pri Logatci, je umrl l. aprila ter pokopan bil 3. t. m. Raniki je bil rojen v Velesovem pri Kranji l. 1817, in učitelj je bil od l. 1845. Od l. 1871 je bil učitelj v svojem rojstvenem kraju, kjer si je tudi kupil malo posestvo, a p. l. se je na višje povelje preselil v Črni Verh, kjer je bil uže svoja mlada leta.

— (Slovensko učiteljsko društvo) je imelo odborovo sejo 7. t. m. Učiteljem logaškega okraja, ki zahtevajo, da pristopijo slov. učit. društvu, naj se pravila prenaredé in „Učit. Tov.“ pod drugo firmo izhaja, ima se odgovoriti, da se pravila prenarejajo samo pri občnem zboru (§. 13) dr. pr. in takrat je lahko razgovor o glasilu učiteljskega društva.

— (Razpisi učiteljskih služb na Kranjskem.) V Črnem Vrhu pri Logatci, učit. služba, l. p. 450 gl. in stanovanje do 20. aprila, stalno ali začasno. — V Šent-Lampretu (okraja Litijskega), učit. služba, l. p. 400 gl. in stanovanje. Prošnje do 15. aprila.

— (Premembe pri učiteljstvu na Kranjskem.) Gosp. Janez Janežič, začasno v Šent-Lampretu, sedaj na Berdu pri Podpeči.

— (Iz Beljaka) se piše slovenskemu listu: Da Slovenci izvedó, kakšne so razmere gledé slovenščine na tukajšnji gimnaziji, naznanjam sledeče: Slovenščini sta tukaj samo 2 uri na teden odločeni. Uči se v dveh oddel-

kih; v prvem je 9 učencev, v drugem pa 8, skupaj tedaj 17. Mej temi je 10 Slovencev, Nemcev pa 7. V vsakem oddelku se poučuje na teden 1, reci eno uro.

— (Ob mariborskem mostu) obvisel je mrlič; nesrečnež je bil kakih 30 let star in uže močno zgnjit.

Telegram „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 19. aprila. Včerašnji kmečki shod bil je močno obiskan, ter imel po vsem vladi prijazen značaj. Današnji listi zategadelj kmete strastno napadajo.

Razne vesti.

* (Nesreča.) Soboto opoludne se je v neke novejši hiši v Pragi podrla stolba in zasula osem ljudi.

* (Kadar sadno drevo oslabi) in le slabo žene pa nič ne rodi, se mu včasih more s tem pomagati, da se okoli in okoli debela zemlja odkoplje, drevesu nekatere korenine porežejo in jama zopet z drugo dobro prstjo nasuje. Posebno je dobra taka prst, ki ima veliko kalija v sebi, tedaj prst, katera je z lesnim pepelom pomešana. Dalje je treba tako pomlajenemu drevesu še pridno prilivati. Najboljši čas zato je april ali maj, jeseni pa september.

* (Domača kokoš) ima v svojem jajčniku poprek okoli 600 jajčkov, kateri se s časom razvijajo in od kokoši znesejo. Od teh 600 jajčkov znese kokoš, če nij nobene ovire, v 1 letu po izvalitvi blizu 20, v 2 letu 135, v 3 letu 114 in vsako sledeče leto za 20 jajc menj tako, da jih v 9 letu še le kakih 20 več znese. Kdor torej hrano in pa dobiček od kokoši v pravo razmero spraviti hoče, ne sme kokoši dalje časa rediti, kakor 4 leta; le ko bi kokoš posebno lepe in dobre sorte bila, se sme od tega ravnila odstopiti. Uže tudi ozir na žilavost in pustost kurjega mesa, katera tem večja postaja, čim starejša je kokoš, zabranjuje kokoš nad 4 leto hraniti.

* (Drago ženitovanjsko potovanje.) Iz Stuttgarta na Nemškem se piše, da je mlad gospodič pred pustom oženil se z bogato hčerjo nečega tovarničarja. Kakor po navadi, napravila sta se mlada zakonska na potovanje, in sicer v blaženo Italijo. Mlada gospa, se vé, nij mogla doma pustiti svojega lišpa, nego vzela je v svoj kovčeg vso skrinjico z dragimi kameni, biseri itd., v skupnej vrednosti kacij 50.000 gld. Uže sta se novoporočenca načudila krasoti mest Genua, Benetke, Florenca itd., kar skleneta iti si pogledat tudi „večnega mesta“ — Rima. Tam je htel mladi mož svojo soprogo odvesti na imeniten ples, ali gleda, ko je svoj kovčeg preiskala, pogreši v njem ves svoj lišp, in kolikor se je tudi trudila ga najti — nij ga več bilo in ne bode ga več, kajti kdor ga je izmeknil, umel ga je tudi dobro skriti.

* (Neplemenito proglašena.) Nemško državno sodišče v Leipzigu je nedavno izdalo takšno razsodbo: „Knez Ludvik pl. Sayn-Wittgenstein-Sayn se je l. 1867 v tujini oženil s hčerjo bankirja Lienthal v Berlinu. Leta 1876 je knez umrl in knez Friderik pl. Sayn jo je tožil in predlagal, naj se jej odvzame pravica do naslova kneginje pl. Sayn-Wittgenstein-Sayn ter prepové rabiti kneževski grb. Državno sodišče je zatoženko obsodilo ter izreklo: 1. Če se mož iz visocega plemstva oženi z žensko meščanskega stanu, nij to prava ženitev, zatorej če tudi je popolna in resnična ženitev, vendar ne vstopa žena v stan možev, nego ostane, kar je bila. 2. Zahtevanje, da se odvzame pravica do naslova in grba kakšne plemenite rodovine se lahko dožene potem civilne tožbe. 3. To tožbo pričeti more vsak ud dotične plemenske rodovine.

Listaica uredništva. Gospodu L. Schott-u v Hotiču. Vi nam ponosno pišete, da ste uže poprosili za tistih 50 gld., ki jih gospod Deschmann takim osobjam ponuja kot ste vi. Vaše beračenje nam je malo mar, in tudi vaša dopisnica bi se nam ne videla vredna odgovora, da se ne nahaja tale odstavek v njej: Unwillkührlich kommt mir die Frage in den Sinn, wie weit jene Strecke sei, mit der man mit der

slovenischen Sprache kommt. V tem v slabej nemščini pisanem stavku se vi šalite iz slovenskega jezika — in to je pri takej „provizoričnej“ revii kot ste vi — nesramno. Mi to samo konstatiramo, a v prepričanju se z vami spuščati ne bomo. Ako bi se mi hoteli z vsakim takim učiteljskim pomagačem prepirati, potem bilo bi v listu premalo prostora. Sploh pa vam svetujemo, da raje svojo nemščino v red spravite, kot pa jo tlačite v glavo hotiškimi pastirjem. „Eine Strecke, mit der man kommt“ je unikum, ali še bolj kruljev je tale stavek vaše dopisnice: Dies möge Ihnen als Beweis gelten, dass Ihr Wauwau gegenüber jenen Lehrern, die im Bewusstsein Ihrer Pflicht der Schuljugend zu Ihrem weiteren Fortkommen behilflich zu sein, keinen Schrecken oder Furcht einjagte! To godlo smo od besede do besede prepisali iz vaše dopisnice, ter se prepričali, da vi sami nemškega jezika ne znate. Učite se torej, prijatelj! Wenn Sie übrigens mit Ihrer deutschen Sprache nur bis Hüttisch gekommen sind, so sind Sie sicherlich auch nicht sehr weit gekommen! To je naše objektivno, končno mnenje!

Dunajska borza 19. aprila.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	77 gld.	90	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	78	65	
Zlata renta	94	05	
1860 drž. posojilo	132	80	
Akcije narodne banke	827	—	
Kreditne akcije	316	50	
London	117	85	
Srebro	—	—	
Napol.	9	31	
C. kr. cekini	5	54	
Državne marke	57	50	

Loterijske srečke.

V Trstu 16. aprila: 28. 38. 27. 9. 58.

V Lincu 16. aprila: 66. 70. 35. 18. 58.

Zahvala.

Za izraze sočutja, ki so nama prišla od mnogih strani zavoljo smrti najine preljubljene

Micice,

za prelepe mnoge vence, poklonjene na nje gomilo ter za prijazno spremstvo pri pogrebu, se pristočno zahvaljujeta

Matevž in Albina Vodušek.

V Ljubljani, 19. aprila 1881.

Vrtarski deček,

kateri je uže na vrtih delal in ki je okolo 18 let star, se s 1. junijem pod ugodnimi pogoji sprejme. Pisma in ponudbe naj se oddajo do 15. maja t. l. opravištvu „Slovenskega Naroda“. (220—1)

Posednik **Janez Čadež**, zvan Vidmar, v Poljanah na Gorenskem, si je izredil mlade dobro

pitane vole.

Jeden star 3 leta 4 mes., vagal je 14 centov 60 funtov, drugi „2 leti 8 „ „12 „20 „ tretji „2 „6 „ „10 „70 „

Kupil jih je gospod **Josip Belhar**, mesar v Tržiči, ker si ne kolje kake borne krave, temuč hoče imeti tudi debele in teške vole. (216)

Cvet zoper trganje, po dr. Maliču,

je odlično najboljšo zdravilo zoper protin ter reumatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, otekline, otrplosti ude in hite itd., malo časa če se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo „cvet zoper trganje po dr. Maliču“ z raven stojičim znamenjem; 1 steklenica 50 kr., pravega prodaja samo (72—21) lekarna „pri samorogu“ J. pl. Trnkoczyja na mestnem trgu št. 4 v Ljubljani.

Cevi za vodotoče

prodaja

Andrej Net na Kokrici pri Kranji.

Cevi s 1 1/2" votline seženj 1 gld. — kr.

„2“ „ „ „1“ „20“

Prodajalec pride na ogled, ako se želi, in to na svoje troške. — Za izpeljane vodotoče garantira 10 let. — Andrej Net je uredil uže 20 vodotočev, kateri stalno in nepremisljivo vodo donesajo. (211—2)

Izdatelj in urednik **Makso Armič**.

Št. 3505.

(203—3)

Razglas.

Leta 1881 stopijo naslednji gospodje mestni svetovalci iz mestnega zbora, in sicer:

iz III. vol. razreda: iz II. vol. razreda:
dr. Karel Bleiweis, Anton vit. Gariboldi,
Franc Goršič, Raimund Pirker,
Franc Peterca, Franc Ziegler;
Vaso Petričič,
Franc Potočnik;

iz I. vol. razreda: dr. Anton Pfefferer.

Razen teh se ima v II. volilnem razredu namesto leta 1880 voljenega gospoda mestnega odbornika **dr. Friderika viteza Kalteneggerja**, kateri se je mestnemu odborništvu odpovedal, domestovalna volitev vršiti.

Nasproti pa ostanejo še naslednji gospodje svetovalci v mestnem zboru, in sicer:

Leopold Bürger, Karel Leskovic,
Karel Deschmann, Josip Luckmann,
dr. Josip Drč, Josip Regali,
Aleksander Dreo, dr. Josip Suppan,
Franc vit. Gariboldi, dr. F. Suppantšitsch,
Janez Nep. Horak, dr. Adolf Schaffer,
Josip Jurčič, dr. Robert pl. Schrey,
Dr. F. Keesbacher, dr. Valentin Zarnik,
Anton Laschan, R. Zhuber pl. Okrog,
Peter Lassnik,

Dopolnitvene volitve se bodo vsled sklepa mestnega zbora od 24. t. m. naslednje dneve vršile:

III. volilni razred voli 25. aprila 1881 dopoldne od 8. do 12. ure. Če bode ožja volitev potrebna, se bo ta isti dan popoldne od 3. do 6. ure vršila.

II. volilni razred voli 26. aprila 1881 dopoldne od 8. do 12. ure in v ožjej volitvi popoldne od 3. do 6. ure.

I. volilni razred voli 27. aprila 1881 dopoldne od 8. do 12. ure in v ožjej volitvi popoldne od 3. do 6. ure.

Razpisi volitve in glasovni listki se bodo gospodom volilcem v pravem času dostavili.

To se tem naznani s pristavkom, da smejo izstopivši mestni odborniki zopet voljeni biti in da je kak ugovor zoper veljavnost dovršenih volitev najdalje 8 dnij po končanej volitvi mestnemu zboru predložiti.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dné 26. marca 1881.

Župan: Laschan.

Oženil

bi se rad **tako** mlad trgovec, 28 let star (katoličan), ki ima premoženje ter je prijetne postave, z deklico staro 18 do 24 let.

Zahteva se:

1. Izobraženost.
2. Veselje in nagnenost do večjega gospodinjstva.
3. Prijetna vnanost in
4. naj ima deklica dote polovico toliko, kolikor imam jaz premoženja, tedaj od 5000 do 10.000 gld. v gotovini, katera svota pa se bode zavarovala.

Pisma, če mogoče s fotografijo, naj se pošiljajo samo do dné 1. maja pod šifro „**Odkritosrčnost**, št. 345, poste restante, Maribor“.

Tajnost se obeta s častno besedo.

EPILEPSIJO

(božjast) **ozdravi indijski zeliški sok**, ki se kot posebnost, da kot jedino sredstvo z najboljšim uspehom rabi zoper božjast. (218—1)

Božjastni se hitro in srečno ozdravi, ako štirikrat ali petkrat na dan tega soka po 15 kapljic na sladkorji zavžije. Celo najstarejša in najzlobnejša bolezen se ublaži in naposled popolnem odpravi.

Dobiva se **flacon** po 20 kr. v skoraj vseh lekarnah Avstro-Ogerske, a v Ljubljani ima ta sok lekarnar g. **Julij pl. Trnkoczy**, v Jüünu pa prirejevatelj **Rudolf Stahl**, emer. lekarnar.

S pošto se menj kot 2 flacona ne pošilja.

Najboljši

papir za cigarete

LE HOUBLON

francoski izdelek.

!!Svari se!!

pred ponarejevanjem.

Ta papir je pravi samo tedaj, ako ima vsak list znamenje LE HOUBLON in vsak karton spodaj stoječe varstveno znamenje in signaturo.

Cawley et Henry
Propriétaires du Brevet.

CAWLEY et HENRY, jedini fabrikantje, PARIS.

(153—3)

Zastave

za olepšanje o priliki poroke cesarjeve Rudolfa prodaje tukajšnji trgovec lične oprave

J. NAGLAS.

Prosi se, naj se dotična naročila vpošiljo najdalje do 1. maja t. l. — Vnanje naročbe se točno in hitro izvrše.

Mazač,
slikar napisov,
in
lakirar.

Adolf Eberl,
Ljubljana, Marijin trg,
poleg frančiškanskega mostu.

Zaloga
oljnatih barv,
laka in
firneža.

Ces. kralj. izklj. priv.

Wilhelmov tekoči zeliški sedativ

„BASSORIN“

od

Franc Wilhelma, lekarja v Neunkirchenu,

jedino, katero je visok c. kr. zdravstveni urad preiskal in potem odličilo nj. veličanstvo cesar Fran Josip I. z izključivim privilegijem.

To sredstvo je priredek, kateri, ako se z njim namaže, čini pomirovalno, dobro, olajšujoče v slabosti na živcih, bolečinah na živcih, živčnih boleznih, telesnej slabosti, revmatičnem živčnem trganju po udih, zoper revmatizem, trganje po udih, bolečine v mišicah, zoper bolečine na obrazu in po udih, giht, revmatizem, glavobol, omotico, šumenje po ušesih, bolečine v križi, zoper slabost udov, posebno pri dolgem potovanju (vojakom, gozdarjem) zoper zbadanje ob straneh, nervozne bolezni vsake vrste, tudi zoper zastarel revmatizem.

Jedna bučica z zdravniškim navodom stane 1 gl. a. v. Za kolek in zavoj 20 kr. posebe. Prodaje tudi: (20—7)

V Ljubljani: **Peter Lassnik.**

V Brodu Eug. Schrepel, lekar. V Gradei J. Purgleitner, lekar. Wund. Trnkoczy, lekar. V Zagrebu Sig. Mitlbach, lekar.

Lastnina in tisk „Narodne tiskarne“.